

U S N E S E N Í

Krajský soud v Ústí nad Labem jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Vladimíra Berana a soudkyň JUDr. Bohumily Horké a JUDr. Jitky Válkové v právní věci žalobce **METROFIN INVESTMENT s.r.o.** (dříve METROPOL FINANCE s.r.o.), se sídlem Michelská 3/9, Praha 4 – Michle, PSČ 140 00, identifikační číslo 01464248, zastoupeného JUDr. Václavem Runštukem, advokátem, se sídlem Jeremenkova 1021/70, Praha 4, PSČ 147 00, proti žalovanému **R. P.**, nar. , se sídlem , identifikační číslo , zastoupenému Mgr. Vlastimilem Loučkem, advokátem, se sídlem Osvoboditelů 2649, Louny, PSČ 440 01, o zaplacení částky **31.552,- Kč s příslušenstvím**, o odvolání žalovaného proti výroku II. o nákladech řízení rozsudku Okresního soudu v Lounech č.j. 28 C 295/2014-91 ze dne 31. března 2017,

t a k t o:

I. Rozsudek Okresního soudu v Lounech č.j. 28 C 295/2014-91 ze dne 31. března 2017 **se** ve výroku pod bodem II. o nákladech řízení **m ě n í** tak, že žalobce je povinen zaplatit žalovanému na náhradu nákladů řízení částku 12.971,- Kč k rukám advokáta Mgr. Vlastimila Loučka do tří dnů od právní moci tohoto usnesení.

II. Žádný účastník nemá právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

O d ů v o d n ě n í

Shora uvedeným rozsudkem soud prvního stupně ve výroku pod bodem I. žalobu zamítl a ve výroku pod bodem II. uložil žalobci povinnost zaplatit žalovanému náklady řízení ve výši 9.728,40 Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám právního zástupce žalobce. Výrok o nákladech řízení byl odůvodněn aplikací ust. § 142 odst. 1 o.s.ř. s tím, že tyto náklady představují dle soudu prvního stupně odměnu advokáta za 3 úkony právní služby po 2.380,- Kč, tři režijní paušály po 300,- Kč, a to dle vyhl. č. 177/1996 Sb. v platném znění, dále 21 % DPH podle § 137 odst. 3 o.s.ř. ve výši 1.688,40 Kč. Soud prvního stupně doplnil, že z požadovaných nákladů řízení nepřiznal odměnu a režijní paušál za sepis vyjádření ze dne 5.5.2014, neboť toto vyjádření neměl v době rozhodnutí k dispozici, a nepřiznal ani odměnu a režijní paušál za sepis závěrečného návrhu, v němž došlo pouze k zopakování všech již dříve uvedených námitek.

Proti výroku o nákladech řízení podal žalovaný včas odvolání. Vytkl soudu prvního stupně, že ač měl ve věci plný úspěch, nebyla mu přiznána odměna advokáta za dva úkony právní služby. Pokud jde o sepis vyjádření ze dne 5.5.2014 (reakce na žalobcovu výzvu k úhradě), jedná se podle jeho názoru o úkon právní služby podle § 11 odst. 1 vyhl. č. 177/1996 Sb. v platném znění a odůvodnění soudu prvního stupně, že tuto písemnost neměl soud v době rozhodnutí k dispozici, považuje za nepřipadné, neboť vyčíslení náhrady nákladů

řízení bylo soudu prvního stupně doručeno datovou schránkou dne 29.3.2017, tedy před vyhlášením napadeného rozsudku. Pokud jde o sepsis závěrečného návrhu, poukázal žalovaný na to, že soud si toto sepsání vyžádal, a proto je nelze považovat za neúčelný úkon právní služby. S odůvodněním nepřiznání odměny advokáta za tento úkon vyjádřil žalovaný nesouhlas s tím, že v závěrečném návrhu lze těžko očekávat nová vyjádření, a to i s ohledem na koncentraci řízení. Doplnil, že k oběma úkonům náleží i režijní paušál. Navrhl změnu napadeného rozhodnutí tak, že mu bude přiznána náhrada nákladů řízení ve výši 16.214,- Kč dle specifikace uvedené ve vyčíslení nákladů řízení ze dne 29.3.2017.

Žalobce se k odvolání nevyjadřoval.

Odvolací soud přezkoumal napadený rozsudek v mezích podaného odvolání, aniž by bylo třeba nařizovat jednání (§ 212, § 214 odst. 2 písm. e) o.s.ř.). Dospěl k závěru, že odvolání žalovaného je důvodné.

Podle § 137 odst. 1 o.s.ř. patří mezi náklady řízení zejména hotové výdaje účastníků a jejich zástupců, včetně soudního poplatku. O náhradě nákladů řízení se rozhoduje podle hledisek uvedených v § 142 o.s.ř. Podle § 142 odst. 1 o.s.ř. účastníku, který měl ve věci plný úspěch, přizná soud náhradu nákladů potřebných k účelnému uplatňování nebo bránění práva proti účastníku, který ve věci úspěch neměl. Podle § 151 odst. 1 o.s.ř. o povinnosti k náhradě nákladů řízení rozhodne soud bez návrhu v rozhodnutí, jímž se řízení u něho končí. Podle odst. 2 § 151 o.s.ř. při rozhodování o náhradě nákladů řízení soud určí výši odměny za zastupování advokátem podle ustanovení zvláštního právního předpisu (vyhl. č. 177/1996 Sb.).

Ze spisového materiálu se podává, že řízení bylo zahájeno podáním návrhu na vydání platebního rozkazu dne 7.5.2014. Žalobce uplatnil nárok na náhradu škody, která mu dle jeho tvrzení vznikla v souvislosti s jednáním účastníků o možném uzavření smlouvy o podnikatelském úvěru ve výši 3.200.000,- Kč, a to na základě tzv. předsmulvné odpovědnosti dle § 1729 občanského zákoníku. V daném případě došlo k tomu, že všechny potřebné materiály byly připraveny k podpisu a žalovaný si jejich podpis na poslední chvíli rozmyslel, a podle žalobce tedy jednal nepoctivě; proto má žalobce za to, že mu vznikl nárok na zaplacení již vynaložených nákladů, které specifikoval celkovou částkou 31.552,- Kč. K zaplacení této částky byl žalovaný vyzván dopisem ze dne 3.4.2014, který byl doručen žalovanému dne 7.4.2014, avšak ve stanovené sedmidenní lhůtě ji neuhradil. Proto se žalobce obrátil se svým nárokem na soud. Ve věci vydaný platební rozkaz byl zrušen podaným odporem žalovaného, který v následném vyjádření k věci rozporoval vyúčtovanou částku nákladů s tím, že nemá prokázáno, že by žalobce za služby advokáta skutečně zaplatil, a rovněž rozporoval jejich důvodnost a výši a také to, že nebyl žalobcem předem upozorněn na to, že by před sjednáním samotné smlouvy o úvěru mohly žalobci vzniknout nějaké náklady a v jaké výši. Žalobce v následném vyjádření na svém návrhu setrval. Soud prvního stupně nařídil jednání ve věci na den 22.3.2017, kdy bylo provedeno dokazování předloženými listinami, zástupci účastníků se k provedeným důkazům vyjádřili a další návrhy na dokazování neměli. Dále byli účastníci vyzváni k zaslání závěrečných návrhů a vyčíslení nákladů řízení v písemné formě nejpozději do 27.3.2017. Jednání bylo odročeno za účelem vyhlášení rozhodnutí na den 31.3.2017. Dne 27.3.2017 byly soudu prvního stupně doručeny závěrečné návrhy obou účastníků řízení, přičemž žalobce zaslal rovněž vyčíslení nákladů

řízení; dne 29.3.2017 bylo soudu doručeno vyčíslení nákladů řízení žalovaného, k němuž byla připojena kopie dopisu zástupce žalovaného adresovaného zástupci žalobce ze dne 5.5.2014, spolu s podacím lístkem o odeslání doporučené zásilky poštou dne 7.5.2014. Následně byl dne 31.3.2017 vyhlášen napadený rozsudek, jímž byla žaloba zamítnuta.

Soud prvního stupně s ohledem na výsledek sporu o nákladech řízení rozhodl tak, že uložil žalobci povinnost nahradit žalovanému na nákladech řízení částku 9.728,40 Kč, a to ve smyslu § 142 odst. 1 o.s.ř. Tyto náklady jsou podle soudu prvního stupně představovány odměnou advokáta za tři úkony právní služby po 2.380,- Kč (příprava a převzetí věci, podání odporu proti platebnímu rozkazu a účast u jednání soudu), třemi režijními paušály po 300,- Kč, a to ve smyslu vyhl. č. 177/1996 Sb. v platném znění, dále 21 % DPH podle § 137 odst. 3 o.s.ř. ve výši 1.688,40 Kč. Další odměnu za dva úkony právní služby (sepis vyjádření ze dne 5.5.2014 a sepis závěrečného návrhu) soud prvního stupně žalovanému nepřiznal s odkazem na jejich neúčelnost.

Odvolací soud považuje za správné rozhodnutí soudu prvního stupně o tom, že žalovanému přísluší plná náhrada nákladů řízení, neboť žalovaný byl ve sporu úspěšný. Povinnost žalobce zaplatit žalobci náklady řízení se tedy opírá o ustanovení § 142 odst. 1 o.s.ř.

Pokud však jde o určení celkové výše nákladů řízení, došel odvolací soud při přezkumu napadeného výroku k následujícím závěrům:

Odvolací soud se ztotožňuje se závěrem soudu prvního stupně o tom, že pro určení sazby odměny advokáta v daném řízení lze použít vyhl. č. 177/1996 Sb. ve znění pozdějších předpisů.

Ve smyslu jejího § 1 odst. 2 při stanovení nákladů řízení, jejichž náhrada se klientovi přiznává rozhodnutím soudu nebo jiného orgánu, se výše odměny advokáta určí podle ustanovení o mimosmluvní odměně. Podle § 2 odst. 1 citované vyhlášky má advokát vedle nároku na odměnu advokáta též nárok na náhradu hotových výdajů a na náhradu za promeškaný čas za podmínek a ve výši stanovené touto vyhláškou. Podle § 6 odst. 1 citované vyhlášky se výše mimosmluvní odměny stanoví podle sazby mimosmluvní odměny za jeden úkon právní služby a podle počtu úkonů právní služby, které advokát ve věci vykonal. Podle § 8 odst. 1 cit. vyhlášky v platném znění není-li stanoveno jinak, považuje se za tarifní hodnotu výše peněžitého plnění nebo cena věci anebo práva v době započetí úkonu právní služby, jichž se právní služba týká. Při určení tarifní hodnoty se nepřihlíží k příslušenství, ledaže by bylo požadováno jako samostatný nárok.

Žalovanému, jenž využil svého práva dát se v řízení zastupovat advokátem, zásadně vzniká v případě jeho procesního úspěchu ve věci právo na náhradu účelně vynaložených nákladů se zastupováním spojených, a to ve výši stanovené právními předpisy. Zástupci žalovaného podle odvolacího soudu náleží příslušná odměna za celkem čtyři úkony právní služby. Za převzetí a přípravu zastoupení, podání odporu proti platebnímu rozkazu, účast u jednání soudu dne 22.3.2017 a sepis závěrečného návrhu (na výzvu soudu prvního stupně) náleží ve věci úspěšnému žalovanému z předmětu řízení ve výši 31.552,- Kč ve smyslu § 7 bod 5., § 8 odst. 1 a § 11 odst. 1 písm. a), d) a g) vyhl. č. 177/1996 Sb. v platném znění

mimosmluvní odměna advokáta po 2.380,- Kč částka 9.520,- Kč. Další náklady řízení tvoří náhrada hotových výdajů zástupce žalovaného za čtyři úkony právní služby po 300,- Kč, tedy 1.200,- Kč (§ 13 odst. 1, 3 cit. vyhlášky). Z těchto částek zástupci žalovaného přísluší 21 % DPH, jejíž je plátcem, a to částka 2.251,- Kč. Výše nákladů řízení žalovaného před soudem prvního stupně tedy činí celkovou částku 12.971,- Kč. Soudem prvního stupně tedy bylo žalovanému na náhradě nákladů řízení přiznáno méně, než mu přísluší.

Sepis závěrečného návrhu hodnotí odvolací soud jako účelně vynaložený úkon právní služby proto, že byl učiněn na výzvu soudu prvního stupně a svým obsahem je zcela v intencích § 119a odst. 2 o.s.ř., tj. obsahuje shrnutí dosavadních návrhů a vyjádření ke skutkové a právní stránce věci.

Odvolací soud na základě shora uvedených skutečností a s odkazem na citovaná zákonná ustanovení dospěl k závěru, že žalovaný má právo, aby mu žalobce nahradil potřebné náklady k účelnému uplatňování práva ve výši 12.971,- Kč, jak uvedeno výše.

Z uvedených důvodů odvolací soud napadený výrok II. o nákladech řízení podle § 220 odst. 1 písm. a) o.s.ř. per analogiam změnil a žalovanému přiznal vůči žalobci náhradu nákladů řízení v celkové výši 12.971,- Kč. Žalovanému přiznané náklady řízení je žalobce povinen zaplatit k rukám Mgr. Vlastimila Loučka, advokáta, ve lhůtě tří dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odvolací soud doplňuje, že za účelně vynaložený náklad řízení v dané věci nepovažuje požadovanou odměnu advokáta za sepsání dopisu ze dne 5.5.2014, jímž bylo reagováno na dopis žalobce ze dne 3.4.2014, kterým v době před zahájením řízení uplatnil u žalovaného svůj nárok na náhradu škody vzniklé v důsledku neuzavření smlouvy. Podle názoru odvolacího soudu jde o součást komunikace účastníků v době před zahájením řízení, kterou nehodnotí odvolací soud jako úkon právní služby, který by měl přímou souvislost s řízením před soudem, a proto za toto podání odměnu advokáta ani náhradu hotových výdajů a DPH žalovanému nepřiznal.

S ohledem na výsledek odvolacího řízení, kdy žalovanému byla přiznána navíc odměna za jeden úkon právní služby oproti požadovaným dvěma úkonům, má odvolací soud za to, že poměr úspěchu a neúspěchu účastníků v odvolacím řízení je v podstatě rovnocenný. Odvolací soud proto podle § 224 odst. 1 a § 142 odst. 2 o.s.ř. žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů odvolacího řízení nepřiznal, a to za situace, kdy žalobci podle obsahu spisu žádné náklady odvolacího řízení nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení není dovolání přípustné (§ 238 odst. 1 písm. c) o.s.ř.).

V Ústí nad Labem dne 31. července 2017

Mgr. Vladimír Beran v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení: Kroisová Ivana

Toto usnesení Krajského soudu nabylo právní moci dne 21. 9. 2017. Připojení doložky právní moci provedla O. Šánová dne 6. 11. 2018.